

மனிதகுலம் உருவானது பற்றிய கற்பனையைக் கதைகள் அல்லது ஒருவளே கட்டுக கதைகள் என்றாலும் கட்ட, அவற்றின் மீலம் இன்றைய சமுதாயம் ஆதிமதலாக உதித்த ஆதாம் மற்றும் அவனின் அன்புக்குப் பாத திரமான ஏவாள் மன்னொருகாலத தில் ஜீ வித்திருந் திருப்பார கள் என்றும் அவர்களகை கடுவாள் தனது கண்ணின் மணிகளாகக் கருதி அவரின் ஈடன தோட்டத்தில் எல்லாவித சலுககளையும பறற்று, கவலயைற்று சூற்றித் திரிந்து வாழ்வை அனுபவிக் க முழுசுதந் திரமும் மதலில் கொட்டுத் திருந் தார் என்று இன்றளவும் பரிதும் நம்பும் அளவு செய் திருக்கிறது. மனித குலம் முழுமகை கும் மிதாதயைரான அவர்களின் அப்பிபட்ட சூதந் திரமும், மற்றட்ட மகிழ்வும் இரண்டாக பிளவுபட்டு துக்கித்து நிற்கும் நிலை ஏற்பட்டதன் காரணம் பாம்பு வடிவச் சாத் தானின் கடு விளவிக் கும் துண்டுதலால் என்பதும் அனவையும் அறிவர்.

இந்தக் கதை, கற்பனையாக இருந்தாலுமே, இது தோன்றிய காலம் மதலில் இருந்தே, ஏவாள் சாத் தானின் மூகஸ்துதியில் மயங்கி தன் அன்புத் தோழனை வற்புறுத்தி கடுவாள் தடை செய்த கனியைச் சுவகைக் கச் செய்தினால், அவர்கள் கடுவாளால் தண்டிக் கபட்டு, ஈடன என்னும் சொர்க்கத் தை விட்டு வளியேறப்பட்டு, துக்கமும், துன்பமும் நிறைந்த புதிய உலகான பிமி வாழ்வை அடைய நேரிட்ட காரியத் தைப் பற்றி பல்வறே தீ விர விமர்சனங்கள் என்றென்றும் மூன் வகைக் கபட்டு வருகிறது. இந்தக் கற்பனையைக் கதையில் வரும் ஏவாள் என்னும் பெண்ணானவள் துரோகம் செய்த துண்டும் கூற்றவாளியாகவே சித்திரிக் கபட்டுகிறாள். ஆயினும் இந்தக் கதையில் உள்ள நேர்மறையான ஒரு விஷயத் தை கபர்ந்து கவனித் தோமானால், ஏவாளின் பழம் சுவகை கும் விரும்பம் வளிபட்டயாக மலேலோங்கி நிற்பதுடன், அதிலும், மனித குலத் துக்கு மிகச் சிறந்த ஆரோக்யத் தைக் கொடுக்கக் கபிய ஆப்பிள் கனியை, ஒரு ஆப்பிளை தினமும் சுவதை தால், மரூத் துவரை துரத் தளளி வகை கலாம் என்று இன்றளவும் உலா வரும் பழமொழிக் கறேப், அவளின் அன்புக் கணவனை வற்புறுத்தி சுவகைக் கத் துண்டிய செயல் தளிவாகப் புலப்படும்.

ஏவாளே ஓட்டுமொத்த மனித குலத்தின் கடும் வீழ்ச்சிக் கு வழி வகுத் தவள் என்ற ஆணாதிக் கச் சமுதாயத் தின் கூற்றச் சாட்டை உடதை து தளிவான பார் வயைடன் இந்தச் செயலதை திரும்ப வரயைறுத் தால், ஏவாள் என்னும் பெண் தனது அன்பிற் கூரிய ஆணின் உடல் நலத் திற்குத் தவேபப்டும் ஆப்பிள் என்னும் கனியை சுவபைப் பதற் காக நல்ல வழி காட்டியவள் என்று கட்ட ஒரு புதிய பொருள் கொள்ளலாம். கடுவாள் மனது வதை திருந் தால், தடை செய்யப்பட்ட கனிகள் உள்ள மரத் தை இல்லாமலே கட்ட செய் திருக்க முடியும் அல்லவா? அந்தக் கனியை சுவதைத் தன் மீலம் கடுவாள் ஆதாமதை தண்டித் ததன் உளநோக் கம் கட்ட ஏவாளை ஞானம் கொண்ட பெண்ணாக சித்திரிக் கக் கட்ட இருக்கலாம். ஏவாள் இங்கே தண்டிக் கபட்டவணே டிய சபலமீட்டிய கூற்றவாளி அல்ல. நிஜத் தில், அவள் பிணி தீ ர்க்கும் சமய சஞ்சீ வினிகளான பெண் குலத் தின் மூன்னோடி அல்லவா!

பழங்காலத் தில் வழங்கப்பட்ட இந்தக் கதையானது, ஓரளவு கற்பனையாக புனயைப்பட்டது என்றாலும், படிப்பவர்களின் மனதில் ஆவலதைத் துண்டி, இல்லத் தளவில் உடல் நலம் சம்பந் தமான காரணிகளை முடிவு செய் வதில் பெண்களின்

உறுதியான பங்களிப்பினை பற்றி அசுபைடோவகைக் கிறது. அனதைத் துப்பணை களும்மே, பழங் காலத் தில் இருந்தே பல பணிகளை ஓரே சமயத் தில் சயெ வதில் கதைநே ந்தவர்கள் என பது யாவரும் அறிந்த விஷயம். எனினும், தங்களின் குடும்பத் தை நோயற்ற இல்லமாக மாற்றுவதில் அவர்களின் இரண்டுகூறியப் பிடத்தக்க கணிசமான ஈடுபாட்டுடன் கட்டிய பங்களிப்பைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டியது அவசியம். மூதலாவதாக, அன்னப்பிரணிகளாக, குடும்பத் திற்கான உணவு வழங்குபவர்களான நிலையில் பணிகள். இரண்டாவதாக, நோயற்ற குடும்ப உறுப்பினர்களாக காத்தது ரட்சித்து குணமாக குபவர்களான நிலையில் பணிகள். மூதலாவது காலம் காலமாய் இருந்து வரும் பாரம்பரியமான பங்களிப்பு - அன்றிலிருந்து இன்று வரை பணிகள் கை அன்னமே குடும்பத் திலிருக்கும் அனவைரூகும் என்ற பெரும்பான்மை நிலை. விதிவிலக்குகள் குற்றநேத அளவுதான் இருக்கும். இரண்டாவது, குடும்ப உறுப்பினர்கள் யாராக கணும் நோய் எனபது கண்டுபிடிக்கப்பட்ட நிலையில் பணிகள் இரண்டாம் நிலை மருத்துவராக, சுவிலியராக தங்களதைத் தயார்புத்துத் திக்கொள்ளும் ஒரு தீர்நிலை. இது தேவை ஏற்படும் சமயம் பணை அந்த வலையைமும் சிரமநேக் கொண்டு சயெ வதகைக் குறிக் கும்.

உணவு தயாரித்து அன்புடன் வழங்கும் மூதலாம் நிலையில், பணிகள் காலகாலமாய் இருந்து வந்தாலும், இன்றைய சமூகநிலை நோய்கள் அதிகரித்துவிட்ட நவீன உலகில், பல பணிகள் வீட்டில் உள்ள நோய்வாய்ப்பட்ட உறுப்பினர்களின் பராமரிப்பையும் தேவை நிரிபின், தங்களால் இயன்ற அளவு குணப்படுத்துத முயன்று தங்கள் கையில் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். அது போன்ற சிக்கலான காலத்தில், பணை மிகச்சிறந்த வகையில் கதைநே ந்த மருத்துவரைப் போல், அர்ப்பணிப்பு உணர்வுடன் கட்டிய மருத்துவச் சிகளபைப் போல் குடும்பத் தின் இக்கட்டத்தை தீர்க்கும் தீர்வு காண தனது பராமரிப்பாளர் பங்களிப்பை திறம்படச் சயெ கிறாள். ஆதிகாலத்தில் இருந்தே பணிகள் பல வேறு காரணங்களாக காக வீட்டைச் சாரந்தே இருக்க வேண்டிய நிலை இருந்து வந்தது. இன்று நிலைமை மாறியிருந்தாலும், குடும்பத் தின் சில முக்கிய பொறுப்புகள் அவள் வசமே இன்றும் உள்ள நிலைதான் இருந்து வருகிறது. பணிகளின் உடல் ரீதியான கட்டுநிலை - தாய்மை, குழந்தைப் பறே, குழந்தை வளர்ப்பு என்று இவரை அனதைத் துக்கும் முழுப்பொறுப்பு உடல் ரீதியாகவும், கலாச்சார ரீதியாவும் பணை க்கு அளிக்கப்பட்டிருப்பதால், காலந்தோறும் பணை ஒரு வீட்டுப் பறவையாக இருக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் தள்ளப்பட்டது மறுக்க முடியாத உண்மை. அந்த வகையிலயே அவர்கள் பழக்கப்பட்டது தப்பட்டும் வந்தார்கள்.

வீட்டே அவர்கள் உலகம் என்று ஆனபோது, அந்த வீட்டையே தங்களின் கோட்டையாக மாற்றும் வல்லமையும் கொண்டு, அச்சிறிய கோட்டை வீட்டில் தாங்களே பரேசி என்று தங்களதைத் தாங்களே ஆட்சிபீடத்தில் ஏற்றி வதைதும் கொண்டனர். அந்த சிறு உலகில் தங்களின் பங்களிப்பு என்ன என்று அவர்கள் உணர்ந்து கொண்டு, முழுமூதலாக உடல்நலம் கட்டால் ஏற்படும் தீய விளைவுகளில் இருந்து குடும்பத் தைப் பாதுகாக்கத் தேவையான ஞானத்தை வளர்த்துக் கொண்டார்கள். அதற்குத் தேவையான தகுந்த அதிகாரப் பரவமான விஷயங்களை, பாரம்பரியமாக இல்லம் காத்தது நிற்கும் கலை புரிந்து, வாழ்ந்து வறெறிகண்ட தங்கள் முன்னோரிடம் இருந்து வழிவழியாக பெற்றுத் தொடர்கிறார்கள். அத்துடன் அந்தக் கலையை நேர்த்தியாகக் கையாளத் தேவையான பயிற்சியையும் தங்களதைச் சூற்றி உள்ள இல்லம் எனும் உலகில் பெறும் வழியகைக் கையாள்கிறார்கள்.

பாண்டோரா எனும் மூதல் பணை மணி இருக்க மட்டியிருந்த பட்டியின் கதவதைத்

கொடும்புதால், தாமும் அவ்வகை உணவையே உட்கொள்ள முற்படுகிறார்கள். ஒருவகையில் கிறிஸ்தோஸ்தோஸ், பண்களின் தீர்வு குடும்பம் சார்ந்ததாகவும், ஆண்களின் தீர்வு தன்னலம் சார்ந்ததாகவும் இருக்கத்தான் அதிக வாய்ப்பு உள்ளது.

பண்களின் விருப்ப உணவு கிட அடிப்படையில் அவர்களின் உடல் உறுதிக்கு உதவும் படியும், கடுமையான ஏற்பாடு தாது முறையிலும் அமைந்திருக்கும். எனின்தான் ஆண்கள் மிகவும் பிரபலமான மற்றும் புகழ் வாய்ந்த பெரிய உணவரங்கங்களில் தலமைசை சமயைற் காரர் பதவியில் இருக்கிறார்கள் என்று தம்பட்டம் அடித்துக் கொண்டாலும், உணவு சமையற் பதற் கான பொருட்களை பார்த்துப் பார்த்து வாங்குவதிலும், அவற்றை பக்குவமாய் பயன்படுத்துவதிலும் பண்களே முன்னணியில் உள்ளனர் என்பது மறுக்கவியலாத உண்மை. இந்தியச் சப்தலில், உடல்நலத்தைப் பொறுத்த மட்டில் "வருமன் காப்போம்" என்ற பழமொழியின் படி இல்லத்தைப் பராமரிக்கவேண்டும் என்ற கருத்து இந்தியப் பண்களுக்கு இல்லம், மதம், கலாச்சாரம் மீலம் மிகவும் உன்னதமாக அவர்களின் மனதில், இல்லம், அவர்களின் மரபணுகங்களிலேயே செலுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

பாட்டிகள் அல்லது கொள்ளும் பாட்டிகள் போன்ற சக்திவாய்ந்த அதிகாரம் மிக்க மத்திய பண்கள், வீட்டின் இளைய தலைமுறையைப் பண்களை குடும்பத்திற்கான சரியான உணவுகளைத் தயாரிக்க வழிகாட்டி உதவுவார்கள். வீட்டினுள் புதிதாய் நுழைந்துள்ள மருமகன்கள் வீட்டின் சரியான உணவுப் பழக்கத்தையும், ருசியையும் பழகித் தெரிந்து கொண்டு அதன்படி சமையற் வேண்டும் என்று அவர்கள் அறிவுறுத்துவார்கள். இதுவே குடும்பத்தின் உடல்நலத்தைப் பேணிப் பாதுகாக்கும் செயலாகக் கான அடிப்படையாக ஆகும். பலவற்று வயதினர் உள்ள குடும்பத்தில் அனைவருக்கும் சரியான, அனைத்துச் சத்துக்களும் நிரம்பிய உணவுகளை சமையற் குக் கொடுக்க குடும்பத்தின் மத்திய பண்கள் புதுப்பண்களுக்கு அறிவுரை வழங்குவார்கள். பொதுவாக இந்திய உணவு வகைகள், வெளிநாட்டவர்களால் மிகவும் காரமாகவும், மசாலா பொருட்கள் அதிகம் கொண்டு இருப்பதாகக் கருதி ஒதுக்கப்பட்டாலும், இந்தியா முழுவதிலும் அவை பலவற்றுச் சத்துக்கள் நிரம்பியதாகவும், சுவையுடன் கட்டிய பல வகைகளிலும் மக்களின் உள்ளத்தைக் கொள்ளக் கொண்டதாகவே தெரிகிறது.

புதிதாய் விளங்கி வரும் கழிகள், பழங்கள் என்று வசீ கரிக்கும் வரிசையில் அமைந்த உணவுப் பொருட்களைக் கொண்டது இந்தியச் சமையல். வெளிநாடுகளில் உள்ளது போல் பலநாட்கள் பதப்படுத்தி குளிர் சாதனப் பெட்டியின் உள்ளே வைத்திருக்கும் பொருட்களைப் பயன்படுத்துவதைப் பெரிதும் விரும்பாதவர்கள் இந்தியப் பண்கள். அன்றாடம் சந்தக்கைச் சினைந்து, புத்தம் புதிதாய் காய்களை வாங்கி அல்லது வீட்டிலேயே தோட்டம் அமைத்து என குடும்பத்தாரின் உடல்நலம் பேணுவதை அங்கே இருந்து ஆரம்பிக்கிறார்கள். சமையற் உணவு கிட அதனின் புத்தம் புதுத் தன்மையும், சுவையும், சத்துக்களும் கிடாது இருக்கும் படியான கவனிப்பையும் பண்கள் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். பழங்காலத்தில், அதாவது இன்றைய பாட்டிகளின் இளமைக் காலத்தில், உணவு சமையற் அவர்கள் உடலுக்கு ஊறு விளைவிக்காத மண்பானைகளைப் பயன்படுத்தினார்கள். இயற்கை முறையிலான விறகு அடிப்பு பயன்படுத்துவது கடினமாக இருந்தாலும், உடல்நலத்திற்குத் தீங்கு ஏற்படாத ஒரு நல்ல முறை என்று இன்று பல மருத்துவர்கள் மீண்டும் விறகு அடிப்பையும், மண்பாண்டங்களைப் பயன்படுத்தச் சொல்லி அறிவுறுத்துகிறார்கள். இந்த முறையில் சமையற் கப்பட்ட உணவு தனது நல்லதன்மைகளை தக்கவைத்துக் கொண்டு,

உண்ணும் மனிதனுக்கு சத்துக்களை சிறந்த முறையில் அளிக்கிறது.

மலேமும், பாதுகாப்பான இரசாயனம் (preservatives) இல்லாத புத்தம்புதுப் பொருட்கள், புதிதாய் அரதை மாவ வகைகளை பெண்கள் சமகை கப் பயன்படுத்துகின்றனர். சிறந்த மருத்துவ குணம் நிறைந்த மசாலா பொருட்களான சீ ரகம், மிளகும், மஞ்சள், இஞ்சி, பிண்டும், பச்சை மிளகாய் போன்றவற்றை சர்வசாதாரணமாக தங்களின் அன்றாடச் சமயலில் இந்திய பெண்கள் பயன்படுத்தி வருவது குறிப்பிடத்தகுந்த விஷயம். இந்தப் பொருட்கள் இல்லாத அவர்களின் சமயல அறமும் முழுமையாகப் பெறாதது மட்டும் அல்லாது இந்தப் பொருட்கள் சமயலில் மிகுந்த சுவை கட்டிவதுடன், நோய்கள் ஏதும் குடும்ப உறுப்பினர்களுக்கும் வராத அளவு நோய் எதிர்ப்பு சக்தியை வழங்குகின்றன. மாவும் சத்து, புரதம் சத்து, கொழுப்பு சத்து மற்றும் நார் சத்து என பலவற்று வகை சத்துக்களை உள்ளடக்கிய சரிவிகித உணவை இந்தியப் பெண்கள் தயாரித்து அளிப்பதனால், மனித உடலில் உள்ள சத்துக்கள் குறைபாடுகள் மற்றும் நோய்க் கிருமிகள் அறவே நீக்கப்படுகின்றன.. அத்துடன் இயற்கை சார்ந்த உணவுப் பொருட்களான கீரகைகள், சிறுதானிய வகைகள், பருப்பு வகைகள் என்று ஒவ்வொரு பொருளாக கவனத்துடன் தேர்ந்தெடுத்து அவற்றை சத்து குறையாது தயாரித்து அளிக்கிறார்கள். இடலி மற்றும் தோசை எனும் தன்னிந்திய உணவு வகைகள் தயாரிக்க முன் காலத்தில் ஆட்டோகலலில் போட்டு அரதை தயாரித்து (தற்போது மின் ஆட்டோகல) அவர்களின் பங்களிப்புக்கு மிகச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. தன்னிந்தியாவின் ஒரு சில மாநிலங்கள் தவிர இந்தியாவின் வேறு எந்த மாநிலமும் இவ்வாறு ஆட்டோ உரலில் அரைக்கும் கலையைக் கற்றுக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை.

இடலி எனும் கால உணவு சாம்பார் என்ற திரவ உணவுடன் சேர்த்து உண்பது சரியான சமவிகிதப் போஷாக்கு அளிக்கும் ஒன்றாகும். மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள உடல் நலம் குன்றிய நோயாளிகளுக்குக் கட்டி மருத்துவம் பரிந்துரைக்கும் உணவு இந்த இடலி, சாம்பார் ஆகும். இதே போல் தன்னிந்திய உணவு வகைகளில், மதிய நேரம் சாதத்துடன் சாப்பிட பெண்கள் தயாரிக்கும் ரசம் என்ற திரவ உணவு (தக்காளி சப்பி போன்றது) அதிக அளவு மருத்துவ குணம் கொண்டது, அதனுள் சேர்க்கப்படும் பொருட்களான பொடிக் கப்பட்டமிளகும், சீ ரகம் மற்றும் பெருங்காயம் போன்றவை மனித உடலின் அஜீரணக் கோளாறுகளை சரிசெய்து ஜீரண உறுப்புகளை நல்ல நிலையில் இயங்க வைக்கும் சக்தி கொண்டது. இப்படிப்பட்ட உணவுப் பொருளான ரசம் கண்டிப்பாய் தன்னிந்தியர்கள் உணவில் நிச்சயம் தன் இடத்தினை அன்றாடம் உறுதி செய்து இருக்கும். ஆனால் இந்த உணவைத் தயாரிக்க எல்லாப் பெண்களும் முயற்சி தாலும், சில பெண்களின் கைப்பக்குவத்தில் மட்டும் இந்த ரசம் ஈடு இணை சொல்ல முடியாத வகையிலான ருசியில் இருக்கும் என்பது எல்லாராலும் ஒத்துக் கொள்ளப்பட்ட உண்மை.

இதன்மீலம் அறியவரும் உண்மையானதெனில், ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் உள்ள இல்லத்துத் வேதகைகள், அன்றாட வாழ்வில் தாங்கள் செய்யும் ஒவ்வொரு செயலிலும் குடும்ப நலத்தை பாதுகாக்கும் பாதுகாவலர்களாக செயல்படுகிறார்கள் என்பதுதான். அவர்கள் தங்களின் அன்றாடச் சமயலகை கட்டி அளவுகடந்த நேசத்துடனும், கவனம் மிகுந்த அக்கறையுடனும் தாங்கள் சமகைக்கும் உணவு உண்ணும் தங்கள் குடும்பத்தார் நலமுடன் இருக்க வேண்டியே செய்கிறார்கள் என்றால் அது மிகையாகாது.

தற்போதுள்ள காலச் சூழ்நிலையில், நவீன யுகப் பெண்கள் பெண்ணீயம் என்ற

காலந் தோறும் , பணை கள் நோய் கண்ட மனிதர் களையே குணப் படுத்துத் தும் தவேதகைகளாகவே வாழ்ந் து வருகின்றனர் . மலிகைகளை வீ ட்டில் வளர்த்து, அவற்றையெய்து படுத்துத் தும் முறைபற்றிய ரகசியங்களையே பரிமாறி வீ ட்டில் நம்முடன் வசிக்கும் மருத்துவர்கள் அவர்கள் . இல்லத்திலே அவர்கள் பெற்றுக்கொண்ட இந்த மாபெரும் மருத்துவ அறிவை தாங்கள் வசிக்கும் சமுதாயத்திலும் பகிர்ந் து தங்களையே நிரூபிக்கிறார்கள் . வசதிகள் ஏதும் அற்ற பழங்காலத்திலேயே கட்ட சுவிலியர்களாக, ஆலோசனை வழங்குபவர்களாக, மருத்துவசிகளாக இல்லத்தோறும் சின்று, ஊர்கள் தோறும் பயணம் செய்து மனித குலத்தின் மகத்தான சவேயை அன்றிலிருந்து இன்று வரை பணை கள் செய்து வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் . எகிப்தியக் கதையின் படி, ஐசிஸ் கோவிலின் பரிசாரிகள் அனைவரும் நோய் குணப்படுத்துத் தும் சக்தி இருந்ததாகவும் , அந்தச் சக்தியை அவர்கள் அன்புக்கும் , பரிமாறிப் புக்கும் பெயர் போன பணை கடவுள் ஐசிஸ் இடமிருந்தே பெற்றுக் கொண்டதாகவும் கருதப்பட்டு வந்தது . அவர்களின் சிறப்பு யாதெனில் அவர்கள் பெற்ற மனிதகுலத்தையே ட்டுமே அன்பும் , கவனிப்பும் கொண்ட மாபெரும் சக்தியை அவர்கள் மட்டுமே வதைத்துக் கொள்ளாமல் அவர்களின் பின் வந்தவர்களுக்கும் அதை கொடுத்து அந்த பிணைப்பைத் தொடர்ந் து வந்தது ஆகும் .

அதைப் போன்றே இல்லத்தரசிகள் தங்களின் அன்பான கவனிப்பு எனும் மாபெரும் சக்தியை தங்களின் இளையதலைமுறை பணை களுக்கும் விட்டுச் செல்கிறார்கள் . உண்மையில் அவர்களின் ஞானம் முறையான படிப்பின் மூலம் கிடைப்பதில்லை எனினும் , தங்களின் முன்னோரின் பழக்க வழக்கங்களை கண்காணித்து, இயல்பாகவே அதைத் தாங்களும் செய்ய ஆரம்பித்து பின் அதாவே வழக்கம் என்றும் ஆக்கிக் கொள்கிறார்கள் . முன்னால்தில் , உடல் நலப் பரிமாறிப் பும் மற்றும் உடல் நலம் குன்றியவர்களைக் குணப்படுத்துதல் என்ற காரியங்களையே கையாண்டது பணை கள் மட்டுமே . இல்லத்திலே வாழும் தவேதகைகள் தவிர்த்து, இந்த விசேஷ காரியங்களுக்காகவே கிராமப்புறங்களில் இருந்த பணை கள் குழு சக பணை களின் தாய்மனை அடைதல் , குழந்தைப் பிறு மற்றும் அதனுடன் தொடர்புடைய நிகழ்வுகளைத் தீர்ந் து முதிர்ச் சியுடன் லாவகமாகக் கையாண்டு வந்தனர் .

அரசு குடும்பங்களில் அந்த காலகட்டங்களிலேயே அரசிகளும் , பரிசாரிகளும் தனிப்பட்ட முறையில் அவர்களின் உடல் நலக் கோளாறுகளை கவனித்து சரி செய்து அவர்களைப் பரிமாறிக் க என்று பணை மருத்துவர்கள் அரண்மனையிலேயே தங்க வகைக் கப் பட்டிருந்தனர் . மிகவும் அபரி வமாகத் தான் ஆண் மருத்துவர்கள் பணை களின் பிரசவம் கவனிக் க அனுமதிக்கப் பட்டார்கள் . பணை களுக்கும் வதைத்தியம் பாரக் கும் பணை ணை அந்தக் காலத்தில் "மருத்துவசி" என்று அழைத்தார்கள் . அந்த மருத்துவசிக் கு மகப் பறையிலும் , தாய்மனை அடைந்த பணை ணைக் கவனிப்பதில் மிகச்சிறந்த அனுபவம் உண்டு . சூயஸ்நலமின் மனை, சவேயை மனப்பான் மனை மற்றும் எப்போது வணை டுமானாலும் எங்கு வணை டுமானாலும் சின்று சவேயை செய்து தயார் நிலையில் இருப்பது என்ற குணாதிசியங்கள் இந் தவகைப் பணை களிடம் நிறைந்து இருக்கிறது . மனித குலத்திற்கு சவேயை செய்து, பிணி தீ ர்த்த அபப்பிப்பட்டு பணை தியை வங்களின் பங்களிப்பு வரலாற்றுப் புத்தகத்தின் பல பக்கங்களில் நிறைந்தும் , மறைந்தும் உள்ளது . பிணி தீ ரக் கும் தியை வத்தன் மனையிறகையில் உளவியல் ரீ தியானது . நயேமும் , கவனிப்பும் பணை களின் உடன் பிறந்த சூபாவம் . இவையிரண்டும்தான் பணை களின் பலவீ னத்திற்கும் காரணமாக அமைகின்றது . உலகப் புகழ் பெற்ற ஆங்கில நாடகாசிரியர் ஷேக் ஸ்பியர் எழுதிய வெனிஸ் நகரத்து வணிகன் என்ற காதல் நகைச்சுவை நாடகத்தில் அவரால் உருவாக்கப் பட்ட ரசிக் கவகைக்கும் பணை கதாபாத்திரம் தான் போர்ஷியா .

நாடகத்தின் முக்கிய கட்டமான நீ திமன்ற விசாரணைகை காட்சியில், மனித நயேம் நிறைந்த புத்திசாலியான போர்ஷியா ஆண் வடேமிட்டு ஒரு வழக்குரைஞராக வந்து ஷலைக எனும் கட்ட குணம் கொண்ட வணிகனை, அவனிடம் கடன் வாங்கி திரும்பச் செலுத்த முடியாது கடனாளியாக நிற்கும் மனிதனிடம் கருணை காட்டும்படி அறிவுரை கூறுவாள் "

“கருணை எனும் தரமிக்க பண்பு துன்பம் கொடுப்பதல்ல. வாணலகில் இருந்து கீழ் நோக்கிப் பொழியும் மலெலிய மழதை துளிகள் மண்ணின் மடியை வந்தடவைதபை போன்றது அது இருவகையில் ஆசிரவதிக் கப்பட்டது. மனமுவந்து கொடுப்பவரையும், மனம் கனிந்து பெறுபவரையும் வாழ்த்துகிறது. பலம் கொண்டவர் எளியோரிடத்தில் காட்டும் கருணை மலேமும் பலம் மிக்கதாகிறது ராஜாதி ராஜனின் மணிமுடியைவிடவும் சிறந்ததாக அமைகிறது”

பதினாறாம் நூற்றாண்டில் ஒரு பணை, ஆண்வடேமிட்டு வந்து மனித மனத்தில் கருணையின் தவேயை அதிலும் அவளைச் சூற்றி உள்ள ஆணினம் முழுதும் உணரும்படியாக ஒரு பணைணுக கே உரிய கனிந்த மனத்துடன் சபையோருக்கு எடுத்துதியம் புகிறாள் என்பது மிகச்சிறப்பான விஷயம். பிணி தீர்க்கும் பணை குலத்திற்கு மிகவும் அவசியமாக இருப்பது மனிதத்துடன் கட்டிய அணுகுமுறையே ஆகும். நோயில் அழுந்தும் நபர்களுக்கு பணைகளின் அணுகுரணையான கவனிப்பினால் அவர்களின் நோயின் தாகமும், வலியும், சித்திரவதையும் குறையைத் தான் செய்யும் என்பது அணுபவப்பிரவமான உண்மை. உளவியல் ரீதியாகவோ, அவர்களின் மந்திரம் போன்ற தொடுதலும், ஆறுதல் அளிக்கும் வார்த்தைகளும் நோயாளியின் நோவ வலியை குறைக்கும் சக்தி மிக்கது. அதனால் தானோ என்னவோ, உலகம் முழுதிலும் செவிலியர் தொழில் என்பது பணைகளுக்கே உரித்தானதாகிறது. மிகவும் அரிதாகவோ ஒரு ஆண் செவிலியரைக் காண முடிகிறது. போர்ஷியா கற்றியது போன்றே கருணை மனம் கொண்ட பணைகள் மட்டுமே தங்கள் கனிவான கவனிப்புடன் பிணி தீர்க்க முடியும் என்பதால் தான் பணை செவிலியர்களே நோயாளிகளுக்கு பெரிதும் தவேபைபடுகிறார்கள்.

பணைகளின் பலவிதமான நிலைப்பாடுகளில் - மகளாக, மனைவியாக, தாயாக, சகோதரியாக, மாமியாராக என்ற நிலைகளில் அவர்கள் ஏதோ ஒரு விதத்தில் தன்னசை சாரந்திரும்பும் ஆணுக்கு பிணி தீர்க்கும் நிகழ்வில் முக்கிய பங்கு வகித்து, பலன் எதிர்பாராத அன்பையும் வழங்க நேர்கிறது. ஒரு தாயாக புதிதாய்ப் பிறந்த தன் குழந்தையை அரவணதை சாந்தப்படுத்தி அமைதிபடத்துகிறாள். தாய்மை உள்ளம் கொண்ட பணை தன் குழந்தையின் மீது கொண்ட அளவு கடந்த பாசம் கொடுத்த சக்தியினால் குழந்தைகைகை எவ்விதக்ஷடத்தையும் தாங்கும் வல்லமையைத் தவளாகிறாள். அம்மாவின் தொடுதலையும், மூத்தமும் குழந்தைகளின் எவ்விதக் கஷடத்தையும் போக்க வல்லது. அதே போன்ற தாய்மை நிறைந்த அன்பு அவளை சூற்றி உள்ளவர்களுக்கும் அவள் வாரி வழங்குகிறாள். விதிவிலக்காக சில பணைகள் கருணையும் அன்பும் மற்றவர்களிடம் காட்ட இயலாதவர்களாக இருக்கலாம். அவர்கள் கட்ட தங்கள் குழந்தைகளிடத்து அன்பு பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. இது இயற்கையின் நியதி.

பிணி தீர்க்க வல்ல ஒரு பணை தன்னசை சூற்றியுள்ள நோயாளிகளின் துன்பத்தை

